

21.02.83

HUTNICY 82 NR 2/29

BIULETYN INFORMACYJNY Nr. 2

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" Huty Warszawskie

JESTESMY KONTYNUATORAMI IDEI ROBOCZNICZEGO PROTESU Z S I E R P N I A 1980
Sprawy na casie.

W dniu 15.I.83r ukazał się Nr 1/2 "Hutnika Warszawskiego". Zespół redakcyjny w słowie do czytelników dotknął wielu istotnych spraw. Miałby inżynier, informacja zakładowa, związku zawodowego i Samorządu Robotniczego. Szlachę na treści zamieszczonych w tym numerze artykułów, jest to organ Komitetu Fabrycznego i byłych krentowców, a nie załogi. Daje się odczuć Ten sam klimat ostróżności, propagandy sukcesu stanu wojennego, jaki panuje w prasie rządowej, partyjnej i wojskowej. Oczywiście brakuje prawdy, prawdziwych wiadomości komentarzy i wypowiedzi.

Wspomina się w tym numerze wznowienie działalności Samorządu Robotniczego. Powinno to nastąpić na przestrzeni lutego-marzec 1983r. Założono na przykładzie pojęcia o tym, jak partia zamierza rozegrać tę sprawę. Pewne jest, że działania Komitetu pójdą w kierunku podporządkowania sobie Samorządu. Dla partii nie do przyjęcia jest perspektywa oddania władzy w ręce przedstawicieli załogi. Sprawa jest delikatna i budzi sen z oczu sekretarza rządu i szefi. Wronie organa przesyłały temat przed zawieszeniem stanu wojennego i dały partii do refleksji, pozwalający stłamsić wszelkie społeczne dążenia do autentycznych samorządów. Jest to ustawa o szczególnej regulacji prawnej w okresie zawieszenia stanu wojennego. Art. 7 pkt 3 "Jeżeli działalność organów samorządu załogi przedsiębiorstwa państwowego narusza porządek prawny lub podstawowe interesy społeczne, organ założycielski zawiesza działalność organów samorządu załogi na czas określony, nie dłuższy jednak niż 6 m-cy. Dalej ustawa stwierdza, że w celu wcześniejszego wznowienia działalności niż przewiduje termin zawieszenia, należy przeprowadzić nowe wybory.

Samorząd wybrany w 1981 r. działał krótko i nie odczuliśmy efektów jego istnienia. Jest to jednak organ wyłoniony w wyborach demokratycznych i może być uznany za przedstawicielstwo całej załogi. Dowodem tego są uchwały podjęte przez Samorząd w 1981 r., mądrze regulujące życie załogi. Treści tych uchwał będą nie do przyjęcia dla grupy sekretarzy i dyrektorów. Będzie to jedna z głównych przyczyn, dla której albo samorząd będzie zawieszony albo uchwały odwołane. Wykorzystany tu będzie jedyny fragment ustawy o naruszeniu podstawowych interesów społecznych. Oczywiście, co jest interesem społecznym, określi egzekutywa i jak zawsze będzie miała gdzieś opinię tysięcy hutników.

Zastrzeżenia egzekutywy budzi skład osobowy Samorządu. Nie wspominając

o statutowych uprawnieniach, gdzie jest prawo przeprowadzenia referendum wśród załogi Huty. Strategia zniewalania Samorządu przewiduje spowodowanie zawieszenia w czynnościach lub wożenia się aż do końca kadencji we wrześniu 1983 r. W obu przypadkach będą rozpisane wybory. Kto będzie reprezentował i dbał o interesy całej załogi i przedsiębiorstwa zależy od wyborców. Nie uchylać się od obecności na zebraniach wyborczych i w tajnych głosowaniach wybierać ludzi z charakterem, otwartą głową i obdarzonych zaufaniem. Powinni to być ludzie, których stać na podejmowanie inicjatyw i posunięć zmierzających do faktycznego i samorządowego zarządzania przedsiębiorstwem.

Poniżej podajemy treści uchwał Rady Robotniczej Huty "Warszawa" z 23.10.1981r. Uchwała Nr 8 "Rada Robotnicza Huty "Warszawa" oraz Wydziałowa Rada Robotnicza są jedynymi przedstawicielami Samorządu, uprawnionymi do załatwienia spraw, należących dotychczas do kompetencji tzw. kolektywów wydziałowych i kolektyw Huty "Warszawa".

Uchwała Nr 9 "Rada Robotnicza Huty "Warszawa" jako jedyny organ przedstawicielski ogółu pracowników Huty posiada wyłączne prawo wypowiedzania się w imieniu załogi. Organizacje polityczne, społeczne i związkowe działające na terenie Huty mogą wypowiedzieć się tylko w imieniu swoich członków. Naruszenia podstawowego postanowienia zawartego w tej uchwale upoważnia Radę do ogłoszenia sprostowania treści wypowiedzi lub do żądania od organizacji lub osób, które dopuściły się naruszenia uchwały - opublikowania sprostowania w organie lub miejsce, w którym opublikowano nieprawdziwą informację".

Uchwała Nr 12 "Rada Robotnicza Huty "Warszawa" przejmując gazetę zakładową "Hutnik Warszawski" oraz Rozgłoszenie Zakładowe z dniem 23.10.1981 r.. Radę Robotniczą Huty "Warszawa" powołuje i odwołuje Kolegium Redakcyjne "Hutnika Warszawskiego" i Rozgłosni Zakładowej.

Przytoczone powyżej uchwały są przykładem na to, że Rada pragnęła oprzeć stosunki w Hucie na zdrowych zasadach. Kolektwy wydziałowe były tworem maskującym wazzechwładność partii. W chwili obecnej ogóle nie mają racji bytu. Zarówno partia, jak i związek są tak ilościowo małymi organizacjami /do tego wzmocnionymi emerytami/, że ja kielkolwiek decydowanie o sprawach całej załogi przez te organizacje nie wchodzi w rachubę. Ażeby zdrowe zasady mogły zatriumfować nad zakłamaniem musimy bacznie śledzić sytuację, jaka wytworzyła się podczas wznowienia działalności Samorządu Załogi. Nie wolno dopuścić do zmiany podstaw socjalizmu jakimi są społeczna własność środków produkcji /nie państwowa/ oraz służebność władzy wobec społeczeństwa.

Informacja dla członków "Solidarności"

1. Tymczasowa Komisja Wykonawcza NSZZ "Solidarność" Huty "Warszawa" ustaliła wysokość zasiłków statutowych wypłacanych funduszy Wydziałowych Komisji wykonawczych:

- z tytułu zgonu członka rodziny	3.000 zł
- z tytułu zgonu członka związku	4.000 zł

2.000 zł

- z tytułu urodzin dziecka

Za rodzinę członka związku uważa się: rodziców, współmałżonka i dzieci.
W przypadku zgonu kogoś z dalszej rodziny i stwierdzonych ciężkich warunków materialnych można udzielić bezzwrotnej zapomogi w wysokości ustalonej przez WKW.

2. W sytuacji, gdy administracja państwowa odpowiednim aktem prawnym przekazuje Kasy Zapomogowo-Pożyczkowe nowym związkom i uzależni członkostwo Kasy od przynależności związkowej, należy tworzyć Koła Samopomocy Kołuskiej w brygadach, oddziałach lub zmianach. Wycofane z KZP wkłady umieścić na wysokooprocentowanych książeczkach PKO. Jeżeli pozwolą możliwości i zdolności, lokować część pieniędzy w interesach przynoszących zyski. Ustalić wysokości składek, formy organizacyjne i podział rocznych procentów lub zysku. Prowadzenie kas powierzyć ludziom naprawdę uczciwym. Otwieranie nowych książeczek z dużym wkładem lub jednorazowe wysokie wpłaty będą budzić podejrzliwość SB. Należy zachować daleko idącą ostrożność, np. w pierwszej fazie rozbić sumę na kilka książeczek, wystawionych na inne osoby. Wysokich wpłat można dokonywać np. po sprzedaży samochodu lub innej oficjalnej transakcji handlowej.

Listy do redakcji

Redakcja otrzymała ostatnio kilka listów od hutników. Jeden z nich zwłaszcza zwraca uwagę na kredzież w majestacie prawa, jaką jest oddanie pieniędzy 10-ciu milionowej "Solidarności" kołubkom nowych związków. Przeciwstawia temu starania "Solidarności" z 1981 r. zmierzające do odzyskania majątku CRZZ.

Drugi list podpisany przez "Działkowicza" opowiada o orgiach seksualnych, jakie wyprawia założycielka nowych związków na W-45 Krystyna Szafrańska z byłym działaczem ZZH F. Gruzewskim. Pani Gruzewska musi walczyć o swoją godność i całość rodziny.

- Nie jest to ważne kto z kim sypia, ale godny uwagi jest fakt, jaki element poszedł na wezwanie rządowych związków.

O nowych związkach:

Dlaczego nowe związki są niezależne? Ponieważ nikomu na nich nie zależy.

A dlaczego samorządne? Bo sam rząd je stworzył

Odpis

Warszawa, dnia 29.11.1982 r.

M. St. Warszawa. Biuro Organizacyjno-Prawne. L.dz. N.S. 325/82

Wz rozdzielnika

W związku z przekazaną przez Ministra d/s Związków Zawodowych St. Ciołka informacją o zasadach postępowania kierowników przedsiębiorstw i innych jednostek w zakresie działania związków zawodowych w jednostce zmilitaryzowanej podaje do wiadomości i wykorzystanie następujące, najważniejsze ustalenia tej informacji:

Rozpoczęcie działalności przez nowo powstające organizacje związkowe /po

31.12.1982 r./ musi uwzględniać w zmilitaryzowanych zakładach pracy rygory ujęte w ustawie z dnia 21.10.1967 r. o powszechnym obowiązku obrony PRL /tekst jednolity Dz. U. z 1979 r. Nr 18 poz. 111/ i przepisach wydanych na jej podstawie. Rzutuje to na zakres i sposób wykonywania statutowych zadań przez organizacje związkowe. Ustawa o powszechnym obowiązku obrony PRL wprowadza dla skutecznego funkcjonowania zasad militaryzacji, rozszerzenie zakresu kompetencji kierownika zakładu pracy /zbliżony do zasady 1-osobowego dowodzenia w wojsku/, zawieszenie dotychczasowego stosunku pracy osób zatrudnionych, w miejsce którego powstaje z mocy prawa stosunek służbowy oraz wprowadza następujące istotne ograniczenia uprawnień pracowniczych:

I. Pracownik nie ma prawa do:

- jednostronnego rozwiązania stosunku służbowego i zwolnienia się ze służby,
- podejmowania interwencji w sprawach zaszerzegowania,
- roszczenia o przywrócenie do pracy /w przypadku zwolnienia ze służby/.

Pracownik, z którym rozwiązano umowę o pracę na skutek zwolnienia ze służby, może dochodzić przed terenową komisją odwoławczą d/s pracy, jedynie odeszkodo wanie w wysokości wynagrodzenia za okres wypowiedzenia. Jest to zatem jedyne roszczenie jakie może być dochodzone przez pracownika

II. Pracownik ma obowiązek ścisłego wykonywania wydanych przez przełożonych poleceń służbowych pod rygorem odpowiedzialności za poważne uchybienie, określone w ustawie na zasadach stosowanych przez sądy dla żołnierzy.

III. Kierownictwo zakładu pracy ma prawo z urzędu:

- wyznaczania i przenoszenia pracownika na inne nawet niżej zaszerzegowane stanowisko,
- skoszerzowania osób pełniących służbę w zakładach zmilitaryzowanych w przypadkach koniecznych,
- przedłużenie czasu pracy na podstawie zarządzenia właściwego ministra lub wojewody /prezydenta miasta/.

Ustawa o powszechnym obowiązku obrony PRL określi ponadto przypadki zwolnienia ze służby w jednostce zmilitaryzowanej, a mianowicie:

- stwierdzenie utraty zdolności do wykonywania zatrudnienia,
- osiągnięcie 65 lat życia przez mężczyznę i 60-ciu przez kobietę,
- w innych przypadkach za zgodą organu nadrzędnego.

We wszystkich omówieniach wszelkie decyzje należą wyłącznie do kompetencji kierowników zakładów zmilitaryzowanych, bez potrzeby współdziałania w tym zakresie z zakładową organizacją związkową. Organizacje związkowa może jedynie zgłaszać kierownikowi jednostki zmilitaryzowanej propozycje i wnioski. Natomiast w sprawach nie unormowanych w ustawie o powszechnym obowiązku obrony PRL stosuje się przepisy prawa pracy.